DOMSTOLENS KENDELSE
19. juli 1996 *

I sag C-196/96,

angående en anmodning, som Pretura circondariale di Roma, Sezione distaccata di Tivoli, i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod

Hassan Lahlou

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt nationale bestemmelser om forvaltning af ophavsrettigheder er forenelige med EF-traktatens artikel 30,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C.N. Kakouris, D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet og G. Hirsch samt dommerne G.F. Mancini, J.C. Moitinho de Almeida, P.J.G. Kapteyn (refererende dommer), C. Gulmann, J.L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm og L. Sevón,

generaladvokat: G. Cosmas
justitssekretær: R. Grass,

efter at have hørt generaladvokaten,

* Processprog: italiensk.

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved kendelse af 15. maj 1996, indgået til Domstolen den 10. juni 1996, har Pretura circondariale di Roma, Sezione distaccata di Tivoli, i medfør af EF-traktatens artikel 177 forelagt tre præjudicielle spørgsmål vedrørende en række bestemmelser i traktaten med henblik på at kunne træffe afgørelse om, hvorvidt nationale bestemmelser om forvaltning af ophavsrettigheder er forenelige med disse bestemmelser.

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en straffesag mod Hassan Lahlou, der er tiltalt for at have udsendt musikstykker uden at være berettiget hertil og for at have foretaget ulovlig kopiering af bånd og plader.

3 Da den nationale ret fandt, at den sag, der var indbragt for den, rejste spørgsmål om fortolkningen af EF-traktatens bestemmelser, forelagde den Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Kan den nationale lovgivning, som giver SIAE (Società Italiana Autori ed Editori) eneret til at forvalte ophavsrettigheder, forhindre eller begrænse importen eller eksporten af lydbærere, som lovligt er bragt i handelen i en anden fremmed stat?

2) Kan SIAE inden for det fælles marked, som er karakteriseret ved frie varebevægelser og fri udveksling af tjenesteydelser, i alle tilfælde på ophavsmænde-

nes vegne kræve betaling af vederlag, idet organisationen benytter den strafferetlige beskyttelse til at få opfyldt sit krav?

3) Er de nationale bestemmelser og retsafgørelser, SIAE henviser til i sit processkrift angående indtræden i straffesagen som borgerlig part, af en sådan karakter, at de i forhold til de andre medlemsstater i Den Europæiske Union giver sig udslag i vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af handelsstrømmene til og fra Italien i forbindelse med den kommercielle udnyttelse af ophavsrettighederne?«

4 Det bemærkes, at det for at opnå en fortolkning af fællesskabsretten, der kan anvendes af den nationale ret, er nødvendigt, at denne fastlægger den faktiske og retlige baggrund for de forelagte spørgsmål eller i hvert fald redegør for de faktiske omstændigheder, der er lagt til grund, og som danner grundlag for spørgsmålene (jf. bl.a. dom af 26.1.1993, forenede sager C-320/90, C-321/90 og C-322/90, Telemarsicabruzzo m.fl., Sml. I, s. 393, præmis 6, kendelse af 19.3.1993, sag C-157/92, Banchero, Sml. I, s. 1085, præmis 4, af 23.3.1995, sag C-458/93, Saddik, Sml. I, s. 511, præmis 12, af 7.4.1995, sag C-167/94, Grau Gomis m.fl., Sml. I, s. 1023, præmis 8, af 21.12.1995, sag C-307/95, Max Mara, Sml. I, s. 5083, præmis 6, og af 20.3.1996, sag C-2/96, Sunino og Data, Sml. I, s. 1543, præmis 4).

5 Det skal i denne forbindelse fremhæves, at de i forelæggelsesbeslutningerne indeholdte oplysninger og spørgsmål ikke blot tjener til at sætte Domstolen i stand til at give hensigtsmæssige svar, men også til at give medlemsstaternes regeringer samt andre berørte parter mulighed for at afgive indlæg i henhold til artikel 20 i EF-statutten for Domstolen (jf. kendelsen i ovennævnte sag Sunino og Data, præmis 5). Det påhviler Domstolen at overvåge, at denne mulighed bevares, når

henses til, at det i henhold til ovennævnte bestemmelse kun er forelæggelsesbeslutningerne, der meddeles de pågældende parter (dom af 1.4.1982, forenede sager 141/81, 142/81 og 143/81, Holdijk m.fl., Sml. s. 1299, præmis 6, kendelserne i ovennævnte sager Saddik, præmis 13, Grau Gomis m.fl., præmis 10, Max Mara, præmis 8, og Sunino og Data, præmis 5).

6 Det må fastslås, at forelæggelseskendelsen i denne sag ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger om den faktiske og retlige baggrund til at opfylde disse krav. Den forelæggende ret har reelt alene henvist til, at der foreligger strafferetlige overtrædelser af den italienske lovgivning om ophavsrettigheder og til, at der i den forbindelse er rejst spørgsmål om, hvorvidt et monopol, der indehaves af et selskab, som har eneret til at forvalte sådanne rettigheder og kan kræve betaling af vederlag, og til hvis beskyttelse der er fastsat strafferetlige sanktioner, er foreneligt med fællesskabsretten. Desuden indeholder forelæggelseskendelsen hverken tilstrækkelige oplysninger om de faktiske omstændigheder i sagen, de italienske bestemmelser eller de nøjagtige grunde til, at retten rejser spørgsmål om fortolkningen af fællesskabsretten og finder det nødvendigt at forelægge Domstolen præjudicielle spørgsmål.

7 Den forelæggende rets angivelser indebærer på grund af den alt for upræcise henvisning til de faktiske og retlige omstændigheder, som den nationale ret baserer sig på, at Domstolen ikke kan give en brugbar fortolkning af fællesskabsretten.

8 Det må herefter i medfør af procesreglementets artikel 92 og 103 på dette trin af sagens behandling fastslås, at det er åbenbart, at den nationale rets anmodning må afvises.

Sagens omkostninger

9 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, som er indgivet af Pretura circondariale di Roma, Sezione distaccata di Tivoli, ved kendelse af 15. maj 1996, afvises.

Således bestemt i Luxembourg den 19. juli 1996.

R. Grass — Justitssekretær

G.C. Rodríguez Iglesias — Præsident